

On Saturday, November 30, 2013 9:53 PM, josip pecaric <pecaric@element.hr> wrote:

IZADJIMO NA REFERENDUM JER SMO ZA HRVATSKU

1)

I. Miklenić: Ne bi se smjelo dogoditi podcjenjivanje važnosti izlaska na birališta
<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/16443-i-miklenic-za-slobodnu-drzavu.html>

JEDAN OD RAZLOGA ZASTO JE TO TAKO:

Brutalni nasrtaj vlasti na hrvatsku javnost

Istospolne zajednice ističu ljubav kao razlog i pravo na brak, ali kolikogod voljeli sestru, brata ili baku ne možete se za njih bračno vezati. Nužda da brak čine muškarac i žena pitanje je opstanka ljudske vrste, a to što postoje parovi bez djece ili se neki vjenčaju u 70. godini života ništa o toj nuždi ne govori.

Nikad oko nijedne teme ovako snažno, ovako brutalno, ovako otvoreno, kompletna hrvatska vlast sa svim mogućim pripadajućim nevladinim udrugama (pogledajte samo otvoreno svrstavanje GONG-a što ga diskreditira za sva vremena!) i medijima koji im stoje na usluzi puna 24 sata dnevno, nije nasrnula na hrvatsku javnost kao u priči o referendumu o braku.

Ta činjenica najbolje svjedoči o tome da je ova vlast odlučila promijeniti kompletnu svjetonazorsku sliku Hrvatske, promijeniti temeljnu tradiciju, poniziti i omalovažiti njenu vjersku tradiciju, u riječ iz temelja promijeniti same temelje na kojima stoljećima počiva hrvatsko društvo. Zato su se u tajnosti i pripremale promjene Obiteljskog zakona upravo o definiciji braka, o čemu je tek nedavno imala prilike javnost upozoriti Željka Markić, što je "U ime obitelji" i natjeralo u ovaj referendum.

Obzirom da živimo u potpunoj medijskoj blokadi valja ponoviti tu prvu i osnovnu istinu. Na referendum o braku idemo zato jer je vlast postojeću definiciju braka kao zajednicu muškarca i žene htjela promijeniti u Obiteljskom zakonu. Treba li reći da ako ustavni referendum propadne da će se sadašnja definicija braka kao zajednice muškarca i žene promijeniti i u Obiteljskom zakonu? To što je sve izgovoreno u pripremi ovog referenduma protiv većinskog dijela ovog naroda, protiv crkve, protiv ako hoćete dosadašnjih uvriježenih pravila koja nisu nasilno nametana nego su konsekvualno bila prihvaćena, to koliko je mržnje, bijesa, nesnošljivosti i prijezira pokazano, to garantira nažalost nastavak produkcije daljnje nezaustavljive mržnje.

Mediji su u tom smislu bili ne samo pristrani, već su se pretvorili u pravu propagandnu mašineriju kakvu nismo vidjeli od najgorih Titovih vremena. Onaj tko misli da je brak zajednica muškarca i žene ima medijski status gubavca, neofašista, Željka Markić je primjerice uspoređena s Eichmannom, i tko dakle tako misli taj je za hrvatske medije niža vrsta, zatucan klerik i pritajeni ustaša.

Nema medija koji nije čvrsto stao uz odgovor protiv, nema dužnosnika vlasti koji otvoreno nije nagovarao naciju da glasa protiv. Postavlja se pitanje kako je ovakva histerija moguća?

Ako detaljnije pogledamo sve moguće zagovornike odgovora "protiv" mi zapravo dolazimo do dramatičnih motiva. Obzirom da je rijetko tko od zagovornika "protiv" deklarirani vjernik, obzirom da je rijetko tko od zagovornika "protiv" makar i malim prstom mrdnuo da nastane hrvatska država, obzirom da najveći dio najgrlatijih takvih tipova realno Hrvatsku kao državu niti treba niti posebno voli, a crkva ih pak osobito iritira a s njom sva ta tradicionalna, kršćanska i konzervativna Hrvatska, oni su referendum shvatili kao odlučni boj!

I u pravu su! Ako obitelj nije zajednica muškarca i žene onda taj ključni, temeljni, ugaoni kamen 13-stoljetnog hrvatskog društva, a to je obitelj, na način na koji je sva ta stoljeća postojala, više ne postoji. Žurim se reći bez bilo kakve demagogije da uistinu sva prava koje istospolne zajednice trebaju imati osim braka i usvajanja djece jednostavno moraju imati i ako ih nemaju to je uistinu segregacija. No, brak i posvajanje djece u to ne mogu spadati. Najprije zato jer brak nije ljudsko pravo koje se stječe rođenjem, i nije slučajno tisućama godina brak bio isključivo zajednica muškarca i žene.

Istospolne zajednice ističu ljubav kao razlog i pravo na brak, ali kolikogod voljeli sestru, brata ili baku ne možete se za njih bračno vezati. Nužda da brak čine muškarac i žena pitanje je opstanka ljudske vrste, a to što postoje parovi bez djece ili se neki vjenčaju u 70. godini života ništa o toj nuždi ne govori.

Iznimke koje potvrđuju pravilo! Kad bi istospolne zajednice bile poželjni oblik funkcioniranja ljudske zajednice ljudska vrsta bi izumrla. S druge strane, Željka Markić je posve u pravu kad u prvi plan ističe pravo djece, pravo djece na oca i majku. Jer, s kojim pravom netko tko zagovara usvajanje djece od strane istospolnih zajednica (a to je sasvim sigurno njihova sljedeća tema) oduzima djetetu pravo na oca ili mater. Jer, istospolni posvojitelj djece definitivno oduzima pravo djetetu ili na oca ili na mater. S kojim pravom?

Nema dvojbe da mu oni mogu dati ljubav koju dijete možda nema, ali djeca u tom kontekstu primarno trebaju ljubav oca i matere.

Ne bih htio živjeti u svijetu gdje ljudi programirano nemaju oca i matere, već imaju surogat majku na koju "nema pravo" jer ne smije za nju ni znati i anonimnog donora sperme umjesto oca. A to je svijet u koji nas vodi moda zagovora istospolnih zajednica, jer one će sutra sasvim sigurno željeti djecu! O traumi te i takve djece, o kompleksima te i takve djece, o emocionalnim užasima koje donosi programirani svijet bez oca i majke, svijet roditelja I i roditelja II, u ovoj općoj moralnoj pohlepi koja otvoreno govori o "pravu na dijete" sve te silne udruge za ljudska prava kao i naša slavna ljevica nisu rekly ni slova. Iz svih tih razloga braku kao zajednici muškarca i žene može se reći samo jedno. Da!

Autor: Tihomir Dujmović

Dnevno.hr, 29. studenog 2013.

I ZATO: Iustitia et pax: Unošenjem u Ustav, ustanova braka se samo osnažuje

HRSVIJET, 28 STUDENI 2013 12:38

Komisija HBK Iustitia et pax predstavila je u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu u četvrtak, 28. studenoga izjavu o zaštiti obitelji, kao i o potrebi dijaloga države s Crkvama i zajednicama uvjerenja o etičkim pitanjima od općeg dobra, naslovljena "U zaštitu braka i obitelji - o obitelji i prvo-prosinačkom referendumu".

Predstavljanju izjave nazočili su članovi Komisije, a riječ pozdrava uputio je predsjednik Komisije sisački biskup Vlado Košić. Izjavu je novinarima pročitala članica Komisije prof. dr. Aleksandra Korać Graovac.

U izjavi se podsjeća kako se ustanova braka unošenjem u Ustav samo osnažuje, budući da je brak ustanova žene i muškarca, koju svečano proglašavaju univerzalni dokumenti o ljudskim pravima današnjih demokracija, kao što su Opća deklaracija o ljudskim pravima i Pakt o građanskim i ljudskim pravima UN-a, te navlastito Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Vijeća Europe. Navedenu Deklaraciju Hrvatska je usvojila, a Pakt i Europsku konvenciju ratificirala, pa nas ti dokumenti obvezuju.

Ističući važnost prvog referenduma građanske inicijative u slobodnoj i nezavisnoj Republici Hrvatskoj, kao oblik neposrednog odlučivanja, Komisija ističe kako se tim referendumom ne dira u ničija prava. Ovaj referendum može spriječiti hirovite promjene ustanove braka mogućom političkom samovoljom saborske većine, bez obzira na volju naroda, kao što je pokazao francuski slučaj. Stoga, uspjeh ovog referenduma osigurat će da se ustanova kao zajednica žene i muškarca, koji sam po sebi daje i pravnu osnovu za osnivanje obitelji, trajnije pridrži onoj zajednici koja je najbolje okruženje za svako dijete – odgovornoj zajednici ljubavi majke i oca, ističe se u izjavi. Na kraju izjave se upozorava kako je inicijativa "U ime obitelji", koja nikako nije samo katoličke, ili kršćanske provenijence, nego i muslimanske i židovske i agnostičke i ateističke, pokazala da u Hrvatskoj o pitanjima temeljnih vrijednosti nema dijaloga, posebice ne institucionaliziranog dijaloga zakonodavne i izvršne vlasti s religijskim zajednicama. Stoga Komisija predlaže da hrvatska Vlada i Sabor bilo kod promjene Ustava, bilo kroz koji ustavni zakon slijedi primjer Europske unije, te uvede "redovit, otvoren i transparentan dijalog" s Crkvama i drugim zajednicama uvjerenja.

M.M.

PA I ZATO: Poraz gay lobija na referendumu odjeknut će diljem svijeta

HRSVIJET, 30 STUDENI 2013

Kodeks dobre prakse Venecijanske komisije u svezi održavanja referenduma, između ostaloga izričito kaže: ... Javne vlasti (nacionalne, regionalne i lokalne) ne smiju utjecati na rezultat glasovanja koristeći pretjeranu jednostranu kampanju.

Korištenje javnih sredstava od strane vlasti za kampanje mora biti zabranjeno. Hrvatska vladajuća politička elita već danima čini upravo suprotno. Ona u maniri iz najcrnijih komunističkih vremena vrši neviđenu

agitaciju prema građanima RH, poreznim obveznicima, da iziđu na predstojeći referendum i glasuju „protiv“ referendumskog pitanja o braku. Predsjednik Josipović, premijer Milanović, a poglavito uzjapurena Vesna Pusić, sa cjelokupnom svitom ministara, čelnih osoba različitih strukovnih udruženja (poput DHK i PEN kluba), tzv. estradnih zvijezda za koje većina ljudi niti ne zna tko su, ili pak znaju po njihovom vulgarnom popnašanju i porno uradcima poput Severine Vučković, uz pomoć režimskih medija upregnuli su sve sile protiv same prirode i njenih zakonitosti kao i ljudske zdrave pameti. Koliko daleko u tome idu, razvidno već postaje i školskoj djeci koja se u školama izruguju nositeljima državne vlasti nazivajući ih pederima, kod kuće pitajući roditelje je li Jovanović peder, javno govoreći da će njihovi roditelji glasovati „za“.

Jučer sam na riječkom Korzu i osobno svjedočio jednom događaju gdje dvije agitatorice za glas „protiv“ daju promidžbeni listić grupici osnovnoškolaca (što je izvan svake pameti), nakon čega ga je jedan od učenika isparao i izgazio nogama pred postidjenim agitatoricama, uz bučno odobravanje ostalih učenika i nazočnih ljudi. Tragična slika tragične vlasti. Protunarodna vlast u Hrvatskoj krši standarde civiliziranog ponašanja kada joj god to ne ide na ruku, primjer je i lex Perković i igre oko promjene Ustava, nasilno uvođenje zdravstvenog odgoja u škole i sl. S druge, pak, strane, vlast se slijepo drži zakona kada je u pitanju uvođenje ćirilice u Vukovar, pri čemu se služi čistim manipulacijama i propagandnom mašinerijom do te mjere da izluđuje narod. Sada, kada su konačno sve maske pale i kada najveći slijepci u hrvatskom narodu vide tko je tko i za što je tko od hrvatskih političkih elita, vrijeme je da se isto i pojasni i da se zna zbog čega nam je tako kako je.

Hrvatska vlast, prije svih njeni nositelji u liku Josipovića i Milanovića, a onda i svih ministarskih potrkala, nije ništa drugo nego ideologizirana grupa ljudi postavljena od moćnika novog svjetskog poretka, kojoj je do Hrvatske stalo onoliko koliko i nama do, primjerice, Ekvadora. Oni niti su stručni izvući zemlju iz krize, niti to žele, niti im je to zadaća. Njihova je zadaća osmišljena i zadana u Londonu, a glasi:

Od Hrvatske stvoriti građansku državu i u tom cilju sustavno uništavati sve nacionalno, ponajprije nacionalne simbole i tradicionalne vrijednote hrvatskoga naroda (relativiziranje i obezvrjeđivanje pravednog Domovinskog rata i njegovih branitelja te stigmatizacija prvog hrvatskog predsjednika F. Tuđmana, obezvrjeđivanje standardnog hrvatskog književnog jezika, sveopća „jugoslavenizacija“ društva, sinkronizirani medijski udari na Katoličku crkvu i provedba rodne ideologije koja nema ništa zajedničkog sa stvarnom znanošću, kontrolirana proizvodnja „ustaštva“ poradi blaćenja Hrvatske i Hrvata u inozemstvu, ...;

Produljivati gospodarsku i sveopću društvenu krizu poradi daljnjeg osiromašenja građana, što će za posljedicu imati pojačano iseljavanje svih slojeva, a poglavito mladih i stručnih kadrova, kao i egzistencionalnu potrebu za rasprodajom privatne imovine građana, čime ovi ostaju bez posljednjeg utočišta na vjetrometini budućih lokalnih i globalnih ekonomskih poremećaja.

Posljedica takve politike bit će olakšani ulazak multinacionalnih kompanija u RH te jeftina i nezaštićena radna snaga;

Kroz sustavno siromašenje i sinkronizirano medijsko ispiranje mozga, kod hrvatskih ljudi kreirati uvjerenje kako su Hrvati nesposobni imati vlastitu državu jer s njom ne znaju upravljati te da je Hrvatska samo poligon za kriminal i pljačku, ponajviše od strane tzv. domoljubnih elita. To za posljedicu treba proizvesti nostalgiju za propalom jugo-tvorevinom, gdje će se onda sinkroniziranom akcijom tzv. regionalnih igrača Tita prikazati kao nit poveznicu obespravljenih naroda u njihovoj novoj integraciji u tzv. regiju. Zbog svega zadanoga ove vlasti i jesu na čelu naše države. Ali, vladajući su pogriješili u jednoj krupnoj stvari, a to je podcjenjivanje referendumske inicijative građanske udruge „U ime obitelji“. Mislili su kako će se olako riješiti takvih „inferiornih“ pojedinaca i njihovih stavova te kako ni u snu nema šanse za provedbom bilo kakvog referenduma izvan kontrole vlasti.

Ta im je pretpostavka bila u potpunosti promašena, zahvaljujući prije svega samoobrambenom instinktu građana-potpisnika inicijative, a onda i korektora diktature vlasti, Ustavna suda RH koji postaje istinski zaštitnik vladavine prava, a time i svoga naroda i države. Hrvatski vlastodršci-britanski lakaji, itekako dobro znaju da će referendum proći ogromnom pobjedom „za“ ali se, svjesni vlastitih grešaka koje će im nalogbodavci svaliti na leđa te tražiti njihovu odgovornost, i dalje uporno suprostavljaju vlastitom narodu želeći u očima vanjskih silnika isprati vlastiti „griješ“ za ovaj veliki poraz ideologije smrti pred kulturom života.

Taj će poraz poput bombe odjeknuti diljem svijeta, jer se jedan mali narod i jedna mala osiromašena zemlja, uspjela othrvati onim silama tame pred kojima su nedavno pokleknule i takve sile poput Francuske, Španjolske, Velike Britanije, ... On će biti poticaj i ostalim narodima, ne samo u EU, da se zajedništvom i hrabrošću mogu postići i obraniti plemeniti i moralni ciljevi i onda kada se to čini nemoguće. A nama Hrvatima nakon ove pobjede treba postati cilji konačno detroniziranje ove protunarodne vlasti i protuhrvatskog predsjednika Josipovića, očistiti rigidne jugoslavenske kadrove iz svih pora društva te, napokon, procesuirati i kazniti sve nacionalne izdajnike i zločince, od onih udbaških pa do haških izdajnika.

Tada će se Hrvatska uistinu poput Feniksa izdići iz pepela beznađa i siromaštva u zemlju rada i blagostanja. Uvijek je, historijski gledano, nacionalna sloboda bila preduvjet sveopćeg društvenog razvitka.

Zoran Meter

**POGOTOVO ZATO STO JE PROTIV ČOVJEK KOME JE POSVEĆEN SLIJEDECI TEKST:
Otkrivamo: Ivo Josipović snosi veliku odgovornost što Haški tribunal nije nikoga optužio za uništavanje Vukovara!**

Glavna haška tužiteljica Louis Arbour, koja je podigla optužnice protiv Miloševića, imala je još 1999. kakvu-takvu optužnicu za Vukovar u kojoj su se nalazili svi elementi koji su upozoravali na etničko čišćenje i sustavno rušenje grada, ali dolaskom Carle del Ponte sve se promijenilo. Ona je i takvu oskudnu optužnicu mijenjala u još goru, otvorivši prostor sucima da praktički

oslobode Šljivančanina. Umjesto da je upozoravao na dalekosežnost takvog postupka dr. Ivo Josipović kao tadašnji član savjeta za suradnju s Hagom zagovarao je apsolutnu suradnju s tužiteljstvom tvrdeći kako 'treba pustiti tužiteljstvo da završi svoj posao', uvijek nalazeći razumijevanje za politiku tog i takvog tužiteljstva. Na taj način indirektno je 'pomogao' da Aleksandra Vasiljevića glavnog šef KOS-a i jednog od najodgovornijih ljudi za agresiju na Hrvatsku zaobiđe haška optužnica.

U svim posljednjim prijeporima oko Vukovara i dvojezičnosti, predsjednik Republike Ivo Josipović je, za razliku od članova Milanovićeve vlade pa i samog premijera, uvijek bio vrlo oprezan. Čak i u trenutku kada je državni vrh ostao posramljen izvan kolone sjećanja, Josipovićevo je retorika bila umjerena i pomirljiva, što se Milanoviću nije svidjelo.

No, iza takve gandhijevske poze krije se, prije svega Josipovićevo savjest, odnosno nešto o čemu se u hrvatskim političkim krugovima posljednjih godina ne govori. S izuzetkom tek malog broja pojedinaca koji nikada nisu mogli doći u javnost, nitko nije želio jasno progovoriti o Josipovićevoj odgovornosti za to što haški tribunal nikada nije nikoga optužio za razaranje Vukovara i zločin(e) nad njegovim stanovnicima.

Danas je opće poznata stvar tko je planirao, a tko provodio plan o Velikoj Srbiji. U brojnim presudama Haškog suda jasno se navodi krivac za agresiju na Hrvatsku i BiH. No za jedan zločin - uz Srebrenički i najteži od svih počinjenih na prostoru bivše Jugoslavije - nitko nije odgovarao.

U hrvatskim se medijima, posebno ovih dana, često ponavlja sintagma kako za uništavanje Vukovara nitko nije optužen. U isto vrijeme, malo se zna kako je upravo aktualni predsjednik Republike Ivo Josipović značajno "kumovao" takvom razvoju događanja.

Iako se danas smatra kako glavna haška tužiteljica Carla del Ponte snosi najveću odgovornost što nikada nije bila podignuta optužnica (i) za Vukovar, nego samo za izdvojeni zločin na Ovčari, to ne odgovara istini. Naime, njena prethodnica Louise Arbour, koja je podigla optužnice protiv Slobodana Miloševića, Vinka Martinovića Štele i Mladena Naletilića Tute, a pripremala je optužnicu i protiv hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, koja nikada nije dovršena, još 1998. godine je imala optužnicu za Vukovar.

U njoj su se nalazili svi elementi koji su upozoravali na etničko čišćenje i sustavno rušenje grada, ali dolaskom Carle del Ponte u jesen 1999. godine sve se promijenilo. Izostale su istrage koji bi zločine povezivali sa srbijanskim državnim vodstvom i vrhom JNA (posebice šefom KOS-a Aleksandrom Vasiljevićem), njihovim organiziranjem logora na teritoriju Jugoslavije i drugo. Nitko iz JNA tako nije optužen za prekomjerno granatiranje Vukovara, a samo na vukovarsku bolnicu je ispaljeno više granata nego na cijeli Knin. Podsjećamo tek da je prekomjerno granatiranje Knina bilo osnova optužnice protiv hrvatskih generala u Hagu.

U hrvatskoj javnosti je tijekom 2000-tih bilo vrlo malo onih koji su se uopće usudili primijetiti da je i takvu oskudnu optužnicu za Vukovar koja se oduvijek odnosila samo na Ovčaru, Carla del Ponte mijenjala u još goru, otvorivši

prostor sucima da praktički oslobode Šljivančanina zbog dvojbene kvalifikacije zločina.

Hrvatska je sve te godine kao država imala niz instrumenata na raspolaganju kojima je mogla utjecati na tužiteljstvo, od vlastitih istraga do diplomatskog lobiranja. U svemu je posebno strašna spoznaja da Bajićevo Državno odvjetništvo do nedavno nije uopće otvorilo istrage za logore koji su bili u Srbiji, a u njima je nestalo i ubijeno oko tisuću ljudi!!! Dakle, s hrvatske je strane od 2000. izostao bilo kakav sustavni napor koji je država bila dužna učiniti kako bi zaštitila svoje interese pred Haškim sudom. Jedan od njih je svakako sankcioniranje zločina u Vukovaru.

Neki pravници, poput dr. Mirjana Damaške, profesora na američkom Sveučilištu Yale, godinama je upozoravao različite hrvatske vlade na moguće posljedice takve pasivnosti i nerada. Njegove savjete nitko nije prihvaćao pa je na koncu dao i ostavku na mjesto u vladinu Savjetu za Haški sud. Za razliku od njega dr. Ivo Josipović, tada "samo" šef katedre za Kazнено procesno pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu u većini je svojih istupa zagovarao apsolutnu suradnju s tužiteljstvom tvrdeći "kako treba pustiti tužiteljstvo da završi svoj posao". Pri tome je uvijek nalazio razumijevanje ili pravno tumačenje za politiku tog tužiteljstva.

Ono što posebno čudi je činjenica da kao vrstan pravni stručnjak nikada javno nije upozorio što se može dogoditi kada se optužnica za Vukovar svede na Ovčaru i što će se dogoditi kada se i ta loša optužnica promijeni u još goru. Istini za volju on nije mogao prisiliti ni Račanovu a ni Sanaderovu vladu da ga poslušaju, ali je kao pravni autoritet i tada još uvijek nestranački član vladinog savjeta za suradnju s Haškim sudom (u dva mandata) definitivno mogao biti glasniji, upozoravati hrvatske vlasti koje očito nisu imale sluha za zaštitu temeljnoga hrvatskog interesa pred međunarodnim sudom za ratne zločine u Hagu.

Zašto je Josipović cijelo vrijeme šutio i podržavao "napore" haškog tužiteljstva to samo on zna. No, njegova je šutnja indirektno zaslužna što je haška optužnica zaobišla Aleksandra Vasiljevića glavnog šef KOS-a i jednog od najodgovornijih ljudi za agresiju na Hrvatsku.

Naime, KOS je bio mozak zločina koji je pratio ostvarenje plana o Velikoj Srbiji, počevši od generala Aleksandra Vasiljevića naniže. General Vasiljević je do svibnja 1992. kao šef "Uprave za bezbednost" JNA, a naročito Kontraobavještajne službe, sudjelovao u svim aktivnostima zajedničkog zločinačkog poduhvata koji se odnosio na velikosrpsku agresiju na RH. Agenti KOS-a usmjeravali su i pružali podršku lokalnim vođama hrvatskih Srba, lokalnoj srpskoj policiji i vojnim snagama, uključujući i pripadnike TO i dobrovoljce iz Srbije i izravno su odgovorni za većinu zločina u Hrvatskoj a posebice Vukovaru. Osim toga, u vrijeme napada na Vukovar, Vasiljević je bio izravno nadređeni oficiru bezbednosti Gardijske brigade Veselinu Šljivančaninu.

Žalosno je činjenica da je protiv umirovljenog generala JNA Aleksandra Vasiljevića (72) i potpukovnika Miroslava Živanovića (61) Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku tek 2011. podignulo optužnicu zbog osnivanja logora u

kojima su tijekom rata brojne žene silovane, a civili i ratni zarobljenici fizički i psihički zlostavljani. Logori su bili na napuštenom poljoprivrednom imanju u okolici Begejaca, na napuštenoj farmi u Stajićevu, u Sremskoj Mitrovici (u dijelu tamošnjeg kazneno-popravnog doma) te u zatvorima u Nišu i Staroj Gradiški. U njih su dovođeni civili, među kojima je bilo djece, žena i maloljetnika iz Osijeka, Vukovara, Karlovca, Slunja, Stare Gradiške, kao i drugih mjesta u Hrvatskoj. No, od svega toga ništa.

Tko zna progone li danas ove spoznaje predsjednika Josipovića, ali definitivno aktualni hrvatski predsjednik snosi odgovornost za nekažnjavanje vukovarskog zločina.

- Autor: B.D.
- Dnevno.hr, 28. studenog 2013.

A NIJE JOSIPOVIC JEDINI KOJI "STRASNO MRZI HRVATSKI NAROD":

'Jergoviću, marš u pi*ku materinu nacistički, a potom i komunistički gade! Prije 27 godina sudjelovao je na nacističkoj zabavi'

Nakon dolaska tadašnje milicije uslijedila je hajka na tadašnje mlade sarajevske intelektualce koji su se zatekli na toj zabavi, a među njima je bio danas ugledni književnik i antifašist Miljenko Jergović kažu u svojem priopćenju iz Koordinacije udruga proizašlih iz Domovinskog rata. Javnost je tada očekivala kako će sudionici Naci-partyja biti osuđeni na višegodišnje robije te da će im biti zabranjem društveno-politički rad. Dogodilo se upravo suprotno, pojašnjava se dalje u priopćenju. Akteri spomenute zabave iskazali su pokajanje i postali najveći zagovornici i promotori antifašističke ideje na prostorima bivše Jugoslavije.

Dana 13. prosinca navršit će se 27. obljetnica otkako je Isidora Bjelica kći poznatog šahista Dimitrija Bjelice u Sarajevu organizirala nacističku zabavu na koju se se odazvali u društvu i regiji danas važni antifašisti koji su nosili kukaste križeve oko ruku kao što su to nekoć činili pripadnici nacističke Njemačke. Nakon dolaska tadašnje milicije uslijedila je hajka na tadašnje mlade sarajevske intelektualce koji su se zatekli na toj zabavi, a među njima je bio danas ugledni književnik i antifašist Miljenko Jergović kažu u svojem priopćenju iz Koordinacije udruga proizašlih iz Domovinskog rata. Javnost je tada očekivala kako će sudionici Naci-partyja biti osuđeni na višegodišnje robije te da će im biti zabranjem društveno-politički rad. Dogodilo se upravo suprotno, pojašnjava se dalje u priopćenju. Akteri spomenute zabave iskazali su pokajanje i postali najveći zagovornici i promotori antifašističke ideje na prostorima bivše Jugoslavije.

"Izjava Miljenka Jergovića za „Bhsupersport" u kojoj vrijeđa Josipa Šimunića nazivajući ga „nacističkim gadom" i šalje ga u p..materinu, pokazuje nam samo kako bivša komunistička hobotnica, koju osuđuje međunarodna zajednica zbog zločina koje su napravili u vrijeme svoje vladavine, još uvijek postoji i kako je kao takva ugrađena u institucije postjugoslavenskog društva na prostorima bivše Jugoslavije.", stoji dalje u priopćenju.

Dodaju da bivša jugoslavenska kontraobavještajna služba još nije objavila popis imena vrbovanih intelektualaca koji su pripadnici svih naroda i narodnosti s prostora bivše Jugoslavije. Štoviše izravno su stavljeni u funkciju kroz međunarodne organizacije, Soroševe medije, lijevo orijentirane političke stranke, elektronske medije, društva književnika i pisaca, razne odbore za ljudska prava da bi se stvorila atmosfera povampirenog fašizma iz Drugog svjetskog rata s namjerom da se zataškaju zločini koji se se događali od 1945. do 1990., a koje je provodila komunistička partija Jugoslavije na čelu s Titom. "Sve one političke i narodne pokrete, koji su se pojavili 1990. godine i koji su narodnom voljom srušili diktaturu komunističke partije i povelili narode bivše Jugoslavije ka demokraciji i euroatlantskim integracijama, proglašavaju novim fašistima. Isidora Bjelica je kao organizatorica Naci-party-ija bila u funkciji velikosrpske politike, javno podržavala Arkana i velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, a Miljenko Jergović je bio zadužen da blati sve one snage koje su se suprotstavile velikosrpskoj agresiji, te da ih proglašava fašistima i ratnim zločincima, tj. da olakša agresorima iz Beograda provođenje vojnih i političkih ciljeva.", kažu iz Koordinacije udruge branitelja. I 27 godina nakon te zabave kada ne postoji fašizam kakav je postojao u Drugom svjetskom ratu već je zamijenjen neriješen nacionalnim i povijesnim procesima na prostorima bivše Jugoslavije i gdje svi narodi imaju zajedničku prošlost, ali na različite načine vide povijest i povijesno pravo svakog naroda sa ovih prostora. Neriješeni su zločini nakon Drugog svjetskog rata, a osobito Domovinskog rata Jergović se stavlja na stranu nalogodavaca iz Beograda i pokušavaju medijskom harangom prizvati duhove prošlosti preko Šimunića, fašistozirati hrvatsko društvo i pripremiti medijski prostor za stvaranje osjećaja povijesne krivnje hrvatskog naroda nametnutog od strane komunista iz Beograda te na taj način izjednačiti krivnju Hrvatske i Srbije da bi se odbacila optužnica za genocid, objašnjavaju iz Koordinacije. "Hrvatski narod je pokazao svoju zrelost u Domovinskom ratu kroz euroatlantske integracije i kao takav se u potpunosti izjednačio sa svim zemljama članicama Europske unije i danas otvara još jedno neriješeno pitanje, a to je „Tko je odgovoran za zločine nad hrvatskim narodom od 1945.-1990., na koji način je ubijan hrvatski narod, koliki je broj žrtava te tko su bili oni koji su bili zaduženi za prikrivanje zločina?".S obzirom da Miljenko Jergović sebe smatra intelektualcem i književnikom, mi, hrvatski branitelji iz Bosne i Hercegovine, mu šaljemo pozdrav njegovim književnim jezikoslovljem: 'Marš u p..materinu, nacistički, a potom i komunistički, gade!'", zaključuju na koncu.

Vezane vijesti

- [Sramotno: Jergović poručio Šimuniću: 'Marš u p. m. nacistički gade!'](#)

28.11.2013.

Autor: I.M.

Dn, 29. studenog 2013.

IZADJITE NA REFERENDUM DA NE BI USPJEAO MILANOVIC U POKUSAJU USPAVLJIVANJA SVIH NAS KOJI SMO ZA:

Milanović priznao poraz dan prije referendum!

HRT je nevoljko objavio rezultate agencije Hendaal koji pokazuju kako će samo 30 posto ljudi u Hrvatskoj biti protiv ustavne definicije braka kao zajednice muškarca i žene.

Nakon što je HRT danas u podne objavio anketu agencije Hendaal koja pokazuje da će većina hrvatskih građana, njih 72 posto, izaći na referendum, te da će od onih koji će izaći, 59 posto glasati "za", a 31 posto "protiv", predsjednik SDP-a, premijer Zoran Milanović unaprijed je priznao poraz. Izjavio je kako referendum o ustavnoj definiciji braka izaziva neugodu, upitavši kako će izgledati proslava rezultata referendumu ako će slaviti pobornici definicije braka kao zajednice žene i muškarca.

- Recimo - većina ljudi glasa 'za' i baš me zanima kako će i što će slaviti, kazao je Milanović na današnjoj 13. Skupštini Foruma žena SDP-a u Zagrebu o poticanju zapošljavanja žena i njihovom ekonomskom i socijalnom osnaživanju.

Dodao je da kada se dobiju izbori to donosi veliku radost, upitavši tko će se radovati rezultatima referendumu o braku.

- Ovo je vrlo neugodna situacija za sve nas u Hrvatskoj i taj referendum stvara samo neugodu, naglasio je Milanović.

Pozvavši još jednom sve da izađu na referendum i glasuju 'protiv', Milanović je ocijenio da je šteta već napravljena.

Također je napomenuo da vezano za referendum stvari ne treba gledati samo crno-bijelo, jer, kazao je, oni koji tako gledaju "ostanu bez ikakve oštine vida i oslijepe".

- Sutra je referendum i on će proći, a SDP nastavlja svojim poslom, tužno je priznao poraz Zoran Milanović dan prije samog referendumu.

Po starom dobrom običaju Milanović je odmah prešao na druge teme optužujući prethodnike za cijelu situaciju u državi. Kazao je kako se SDP u uvođenju reda u državi opredjelio za teži put, jer je on jedino ispravan za Hrvatsku i jedini pravi put.

- Mi nastavljamo sa svojim poslom, donosimo odluke i uvodimo reda u državu. Propisima i primjerima katkada možda malo preglasno, ali to mora biti tako da se vidi kakva su nova pravila. Prethodni put bio je lakši put, put prečaca, močvare i dima, rekao je Milanović.

- Autor: D.Bo
- Dnevno.hr, 30. studenog 2013.

IZADJIMO NA REFERENDUM JER SMO ZA HRVATSKU

(Sjećanje na Zvonka Bušića)

Za Hrvatsku živio je,
Voljeo je, vjerovao -
On iz bitka duše svoje,
No i život Njoj je dao ...
Koliko je o njem znano,

O njegovoj Julienne(?),
Bodriła ga je odano ...
U zatvoru (to napose),
Škrgut zuba i osama,
I u njemu mučio se,
Ćubio je godinama...

Vlatko Vukelić
Istra, 6. rujna 2013.

2)

----- Original Message -----

Subject:BRAVO!!! > ISPRAVNA ODLUKA ODBITI AKREDITACIJE !!!

Date:Sat, 30 Nov 2013 21:29:35 +0100

From:<damir.borovcak1@inet.hr>

To:Hrvatskim medijima u domovini i svijetu <hmudis@zg.t-com.hr>

BRAVO – JEDINO ISPRAVNO !!!
ZBOG SUSTAVNIH BLAĆENJA, LAŽI, OPAČINA, PODMETANJA,
NEETIČNOSTI I NEPROFESIONALNOSTI

I MNOGIM DRUGIM MEDIJIMA

U ime obitelji odbilo akreditacije tportalovim novinarima

Udruga U ime obitelji odlučila je tportalovim novinarima uskratiti akreditaciju za praćenje referendumске noći u njihovom stožeru koji će biti smješten u Hypo centru u Zagrebu čime su pokazali da je cenzura glavni adut njihovog, kako ga zovu, festivala demokracije

Autor: tportal.hr

Zeljko Lukunic/PIXSELL / Pixsell Editorial Standard (Foto)

Datum objave:

30.11.2013 19:54

Tportalovi novinari koji su poslali zahtjev za akreditaciju dobili su u subotu navečer email kojim udruga U ime obitelji odbija dati akreditaciju. U pismu stoji da su 'nažalost prisiljeni uskratiti akreditaciju'.

'Vaš je portal sustavno dezinformirao građane o građanskoj inicijativi "U ime obitelji", naslove čiji sadržaj nije odgovarao istini te na taj način otežao biračima da donesu informiranu odluku o referendumskom pitanju. Također, kao dio uređivačke politike, Vaš je portal sustavno vrijeđao, iznosio neistine(klevetao) i netočno prikazivao izjave, postupke ili namjere predstavnika građanske inicijative "U ime obitelji", stoji u pismu a dalje se objašnjava kako je akreditacije 'građanska inicijativa uskratila na inzistiranje brojnih volontera'.

Akreditacije nisu dobili portali Index.hr, Net.hr, T-portal te sva izdanja

EPH grupe i Novi list 'jer su krajnje neprofesionalno izvješćivali o referendumu, sustavno vrijeđali sve građane koji žele glasati ZA brak kao zajednicu žene i muškarca, krivotvorili informacije o građanskoj inicijativi, proizvodili i širili govor mržnje te krivotvorenjem stvarnosti i zastrašivanjem građana služili aktualnoj vlasti, sužavajući prostor građanske slobode i demokracije'. Na koncu, U ime obitelji ne dozvoljavaju ni Hrvatskoj radio televiziji javljanje iz stožera kao ni izvješćivanje s lica mjesta.

'Pretvorivši se u servis aktualne vlasti HRT je zanemario svoju obavezu da "kvalitetnim, vjerodostojnim i raznolikim informativnim programom nastoji pomoći ljudima, informirati ih i educirati da razumiju društvene događaje koji utječu na njihov život, poticati i razvijati opće društvene vrijednosti, posebno demokraciju, toleranciju i nacionalni identitet', stoji u odbijenici upućenoj HRT-u.

3)

Hrvatskim zastupnicima u Europskom parlamentu:

Potporna 80 organizacija za ljudska prava ustavotvornom referendumu u Hrvatskoj
Dragi zastupnici Republike Hrvatske u Europskom parlamentu,
u nedjelju, 1. prosinca, građani vaše zemlje bit će pozvani da se na referendumu izjasne o pitanju hoće li brak biti „životna zajednica žene i muškarca“.

Mi, niže potpisani, predstavnici 80 organizacija za ljudska prava iz cijele Europe i šire, pozdravljamo referendum kao nastojanje da se očuva i učvrsti najosnovnije ustanove ljudske civilizacije: brak i naravnu obitelj.

S obzirom na to da EU nije nadležna za definiranje braka, želimo vas ohrabriti da ostanete uz svoje sugrađane i poduprete ih na svaki mogući način kao njihovi službeni predstavnici u Europskom parlamentu. Referendum je potpuno sukladan s hrvatskim pravom i pravom EU.

Vrlo je velika zauzetost na razini cijeloga naroda u korist institucije tradicionalnoga braka; to ne predstavlja nikakav čin diskriminacije, kao što neki sugeriraju. Naprotiv, to je odraz razumijevanja koje ljudi imaju da brak ne može biti ništa drugo, nego zajednica muškarca i žene te da je to temeljno dobro društva u cjelini.

Prihvatanje ovakvoga razumijevanja braka ne oduzima ničija prava. Ono jednostavno čuva i štiti najbolji i najpotrebniji okvir za rađanje djece i za podizanje i formaciju budućih naraštaja.

Sadržaj referenduma 1. prosinca ima čvrsto uporište u međunarodnom pravu. On odražava kako zrelost hrvatskoga naroda, tako i zrelost same demokracije u Hrvatskoj jer istinski teži zajedničkom dobru – ne samo jednoga dijela društva, nego svih građana i zemlje u cjelini.

Mi, predstavnici organizacija za ljudska prava iz cijele Europe i šire, čvrsto podupiremo Hrvatsku u ovom referendumu. I čestitamo vam što imate

građane koji su javno angažirani i koji aktivno participiraju u demokraciji vaše zemlje.

S poštovanjem,

Sophia Kuby, Executive Director

European Dignity Watch, Brussels, Belgium

Rue Limauge 14, 1050 Brussels Phone: +32 477 57 00 46

Email: skuby@europeandignitywatch.org

(Contact on behalf of the signatories)

Antoine Renard, President

European Federation of Catholic Family Associations, Brussels, Belgium

Daniel Wisniewski, Director

World Youth Alliance, Brussels, Belgium

Hedwig von Beverfoerde, Board member

Initiative Familienschutz, Germany

Anne Giraud, President

Femina Europa, France

Aleksander Stępkowski, President

Ordo Iuris Institute for Legal Culture, Poland

Ben Harnwell, Founder

Dignitatis Humanae Institute, Rome, Italy

Peter Cameron Smith, Chief Administrative Officer to the UN for IRLF

The International Right to Life Federation

Johannes de Jong, Board Member

European Christian Political Foundation, Netherlands

Luca Volontè, President

Novae Terrae Foundation, Italy

Delphine Michard, European Delegate

Comité Protestant évangélique pour la Dignité Humaine, Brussels, Belgium

Edmund P. Adamus, Director

Marriage&Family Life Archdiocese of Westminster, United Kingdom

Tomasz Sieniow, President

The Rule of Law Institute, Poland

David Freeman Prentis, President

Liga pár páru České republiky, o.s., Czech Republic

Ieva Berzina, Chair of the Board

Latvian Identity Support Association, Latvia

Leonor Tamayo, Head of International Area

Profesionales por la Ética, Spain

Pavel Kutina, Member of Elders Council

Úhelný Kamen, Czech Republic

Carlos Eduardo Schaffer

Österreichische Gesellschaft zum Schutz von Tradition, Familie und Privateigentum, Austria

Lina Galgatavičiute, Member of the board

Kristīgo juristu asociācija (Cristian Lawyer association), Latvia

Ignacio Arsuaga, President

HazteOir.org, Spain

Guido van Beusekom, General Manager and Board Member

European Christian Political Movement, Netherlands

Alvaro Zulueta, Executive Director

CitizenGo, Spain

Sharon Slater, President

Family Watch International, USA

Radim Ucháč, President

Hnutí Pro život Czech Republic

Gábor Joya, President

Drecho a Vivir, Spain

David Manly, Director

Family & Life Ireland

Austin Ruse, President

Catholic Family and Human Rights Institute, New York, USA

Mechthild Löhr, President

Christdemokraten für das Leben, Germany

Kateřina Ucháčová, President

Res Claritatis, Czeck Republic

Christine de Marcellus Vollmer, Presidente

Alianza Latinoamericana para la Familia

James P. Kelly, III, President

Solidarity Center for Law and Justice, P.C., USA

Igor Vovk, Director

Zavod iskreni.net, Slovenia

Roger Kiska, Senior Legal Counsel

Alliance Defending Freedom, Austria

Michael van der Mast, General Council

Schreeuw om Leven / Cry for Life, Netherlands

Isilda Pegado, Presient

Federação portuguesa pela Vida, Portugal

Inês Avelar Santos, President

Vida universitária, Portugal

Pavel Parfentiev, Presient

For Family Rights NGO, Russia

Maria Tatiana Jaroszynska, President

Fundacja Ruchu ku Cywilizacji Milosci im. St. Pruszyńskiego, Poland

Jana Jamborová, Secretary General

New Women for Europe, Brussels, Belgium

Antonio Pinheiro Torres, President

Juntos pela Vida, Portugal

Alexey Komov, Presient

Family and Demography Foundation, Russia

Raul Sanchez, Secretary General

European Large Families Confederation (ELFAC), Spain

Ruslan Tkachenko, President

Moscow City Parent's Committee, Russia

Marija Marolt, Director

Zavod Božji otroci, Slovenia

Dr. Ing. Marie Oujezdska, Director

National centre for family- Czech republic

Mariusz Dzierżawski, Member of Foundation Council

Fundacja Pro - prawo do życia , Poland

Anna Zdort, Board Member

Stowarzyszenie Rodzin im. bł Mamy Róży, Poland

Paweł Woliński, President

Fundacja Mamy i Taty , Poland

Elisabeth Montfort, President

Nouveau Féminisme Européen, France

Krystyna Kalagasidis, President

Catholic Families Association of Legnicka Diocese, Poland

Dr. Ulrich und Maria Wolff

Institut der Schönstattfamilien, Germany, Austria, Switzerland

Tomasz Elbanowski and Karolina Elbanowska

Stowarzyszenie i Fundacja Rzecznik Praw Rodziców , Poland

Małgorzata Lusar, President

Stowarzyszenie Głos Rodziców, Poland

Marcela Dobešová, President

Fórum života, Slovakia

Gustavo Berton, President

Movimiento Embrión Humano, Spain

Mila Todorovic, President

Centre for Reproductive Ethics PRO BABY, Belgrade, Serbia

Jesús Herrera, President

Voto Católico, Colombia

Cornel Barbut, Vice-President

Association of Catholic Families "Vladimir Ghika", Romania

Dieter Endres, Founder

Family Life Mission, Germany

Mihaela Djorgova, Vice Chairman & Executive Director

Association Society and Values, Bulgaria

Toma Bružaitė, Executive Director

Free Society Institute, Lithuania

Paul Moynan, President

Hope Alive, Belgium

Rainhard Kloucek, Secretary General

Paneuropa Movement, Austria

Amparo Medina Guerrera, Coordinadora

Red Vida y Familia, Ecuador

Nuno von Amann de Campos, President

ACMedia – Associação Portuguesa de Consumidores dos Media, Portugal
CNAF – Confederação Nacional das Associações de Família, Portugal

Fernando Ribeiro e Castro, President

President of apfn - portuguese large families association, Portugal

Norberto Dominguez, President

Impulso Joven, Spain

Vjačeslavs Kotigovs, Member of the board

Family Foundation Latvia

Alexandra de Skinner-Klée, President

Asociación La Familia Importa, Guatemala

Carmen Croxatto, President

Red por la Vida y la Familia, Chile

Karina Ordoñez, President

Instituto de Política Familiar, Chile

Steven W. Mosher, President

Population Research Institute, USA

Carlos Polo, President

IDEAS para América Latina, Perú

Jesús Magaña, President

Unidos por la Vida, Colombia

Miguel Hazim R., President

Movimiento de Accion Cristiana, Dominican Republic

Arvids Ulme, Chairman

The Environmental Protection Club of Latvia

Julia Regina de Cardenal, President

Fundación Sí a la Vida, El Salvador

Jorge Nicolás Lafferriere, Director

Centro de Bioetica, Persona y Familia, Argentina

Irene de Alfaro, President

Enlace, Guatemala

Objavljeno Srijeda, 27 studenoga 2013 18:00

<http://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/16414-potporna-80-organizacija-za-ljudska-prava-ustavotvornom-referendumu-u-hrvatskoj.html>

4)

Jedan narod koji zaustavlja svoju vlast

Rijetko kada je jedan narod svojoj vlasti tako jasno signalizirao da nikako nije zadovoljan lijevičarskim ideološkim forsiranjem aktualnih vlastodržaca: tek što su Hrvati poslali u pustinju svoju kršćansko-demokratsku vlast koja se zaplela u mreži korupcije i zavjera, nova lijeva vlada započela je s preuređivanjem društva. Malu se školsku djecu, daleko od kršćanskih vrijednosti, treba seksualno-ideološki educirati, a „tradicionalnom“ braku bit će suprotstavljen model „homo-parova“. Imajući u vidu agoniju konzervativne opozicije i zahvaljujući propalom nivou medija u zemlji, vlada u Zagrebu se ponadala

progurati svoj program opisane društvene re-edukacije bez većih otpora. Ali suprotno se dogodilo.

Katolički roditelji izašli su na barikade protiv totalnog stavljanja u skrbništvo majki i očeva u seksualnom odgoju svoje djece. Štoviše, izašli su i pred sud. I gle, Ustavni sud im je dao za pravo!

Inicijativa za obitelj je skupljala potpise protiv „homo-braka“ i zauzela se za stavljanje sljedećeg dodatka u hrvatski ustav: „Brak je zajednica žene i muškarca“

Čak 750 tisuća osoba s pravom glasa stavilo je svoj potpis na peticiju. Biskupi i svećenici daju potporu otporu vjernika laika nastojanjima vlasti. Međutim, upravo su to bili vjernici laici koji su uvidjeli svoju odgovornost za razvoj svijeta i koji su imali hrabrosti ući u konflikt s politikom. 1. prosinca 2013. Hrvati će u referendumu odlučivati o tome da li će brak i dalje biti „doživotna zajednica muškarca i žene“. Valjda je dozvoljeno nazvati zdravim jedno društvo, u kojem 20 posto osoba s pravom glasa imenom i prezimenom te svojom adresom podržava privatnu inicijativu za zaštitu braka. Referendum 1. prosinca tako bi se mogao pretvoriti u pravi izgon socijalističke vlasti koja je namjeravala preobratiti zdravo društvo.

Stephan Baier (Tagespost, 16.11.2013.)
(prevedeno s njemačkog jezika; foto: screenshot)

<http://www.crodnevnik.de/2013/11/29/jedan-narod-koji-zaustavlja-svoju-vlast/>